

● גיליון 450 יום ה' 10 באפריל 2008

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד; גלעד ברון, עו"ד

מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד

השבוע בגיליון

◆ עליון- שבח - ביטול החלטת ועדת ערר.

מחוז לחוק

- ◆ "שמח" בחולון.
- ◆ פחות "שמח" בחדרה.
- ◆ סקסולוגית מאחורי הסורגים.
- ◆ לשכת רוה"ח עוברת.
- ◆ דיווחי מע"מ באפריל.
- ◆ פורסם המדריך - דע זכויותיך - 2007.

עדכונים מהשטח

- ◆ הצעת חוק לעידוד השקעות הון (סעיף 65).
  - ◆ עדכוני חקיקה - תקנות ני"ע-דוחות כספיים.
- ### מאמר
- ◆ הוצאה בגין טיפול בילדים-נקודות למחשבה.
- ### פסיקה
- ◆ מ"ה - הכרה בהוצאות עבור השגחת ילדים.
  - ◆ דיני עבודה - זיכוי ממס לעובד בשכר נטו.

עדכונים מהשטח

הצעת חוק לעידוד השקעות הון (תיקון 65)

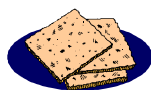
את מנהל רשות המסים לחרוג מן הכללים שקבע כאמור, ולקבוע הוראות מיוחדות לגבי ייחוס ההכנסות של מפעל מבזר שביקש זאת, כאמור בהצעה וכן אישורים במקרה ומדובר במפעל מבזר שהוא גם מפעל מאושר כהגדרתו בחוק. בהצעה מוצע פתרון לפגיעה בענף התעשייה כתוצאה מהגדרת מצב מיוחד בעורף, אשר בנוסף לנזקים גרם לעיכוב בביצוע תכניות מאושרות. מוצע "לתאם" את הוראות המעבר של תיקון מס' 60 לחוק. כמו כן מוצע, כי חברה במסלול מענקים תוכל לבחור שנת בחירה בשל הרחבה עוקבת (במסלול המס) בחלוף 3 שנים ולא 5. לגבי התחולה - מוצע, כי התיקונים יחולו החל מיום התחילה של תיקון מס' 60 לחוק - 1.4.05.

◆ ביום 31.3.08 פרסמה הממשלה ברשומות, בספר הצעות חוק הממשלה מס' 379, את [הצעת חוק לעידוד השקעות הון \(תיקון 65\), התשס"ח-2008](#) (להלן: "הצעת החוק"). בהצעת החוק מוצעים תיקונים לחוק לעידוד השקעות הון (להלן - החוק), כנוסחו לאחר תיקון מס' 60 לחוק (אשר נכנס לתוקף ביום 1.4.05). בין היתר מוצע לתקן את הוראות החוק, כך שמנהל רשות המסים יוסמך לקבוע את אופן ייחוס ההכנסות של מפעל מאושר או מוטב הפועל בכמה אתרים הממוקמים באזורי פיתוח שונים, או של מפעל הפועל באזור פיתוח ובאזור אחר, שמכות שהיתה עד כה נתונה לשרים (שר האוצר ושר התעסוקה, המסחר והתעשייה). כמו כן, מוצע להסמיד

עדכוני חקיקה - תקנות ני"ע - דוחות כספיים

◆ התקנות עוסקות בדיווח על "ארוע פרפורמה", כהגדרתו בתקנות, אשר בין היתר, הינו ארוע של צירוף עסקים מהותי ומכירה מהותית של ניירות ערך או זכויות בתאגיד, אשר דוחותיו הכספיים אוחדו או אוחדו באיחוד יחסי בדוחות התאגיד, או מכירה של חלק מהותי מפעילות התאגיד, כמפורט בתקנות.

◆ ביום 7.4.08 פורסמו [בקובץ תקנות 6663](#), התקנות:
- תקנות ניירות ערך (דוחות תקופתיים ומיידיים) (תיקון), התשס"ח-2008
- תקנות ניירות ערך (עריכת דוחות כספיים שנתיים) (תיקון), התשס"ח-2008.
- תקנות ניירות ערך (פרטי התשקיף וטיטוטת תשקיף-מבנה וצורה) (תיקון), התשס"ח-2008.

הודעת מערכת: לרגל חופשת הפסח ברשויות ופגרת בתי המשפט

גיליון מס פקס הבא - בפורמט חדש !!! - ייצא לאור בתאריך 1.5.08

המערכת מאחלת לקוראים חג פסח שמח

הוצאות בגין טיפול בילדים – נקודות למחשבה

נעם שרעבי, עו"ד רו"ח
גולדמן ברון – משרד עורכי דין

למרות שזו חייבת במס. דרישה להתרת הוצאות בין מטפלות שכאלו, על סמך תשלומים לביטוח לאומי, עלולה לגרום לחיוב במס של המטפלות עצמן ואף לחיובן בפלילים בגין אי דיווח עד כה. ואולם, למי שנמצא במס שולי גבוה (והכוונה להורי הילדים), שווה לבדוק האם כדאי לגלם למטפלת את המס בהנחה שהחיסכון במס כתוצאה מההכרה בהוצאה יעלה על סכום הגילום, בגלל פערי שיעורי המס (כל זאת בתנאי שבסופו של יום אכן ההוצאה תותר בניכוי, דבר שכאמור מוטל בספק לאור עמדת רשויות המס).

◆ **האם ההוצאה מותרת על פניו?** – כאמור, לפי הודעתה, תגיש רשות המסים ערעור בנושא לבית המשפט העליון, שהלכותיו מחייבות. כמו כן הנחתה רשות המסים את פקידי השומה שלא לאפשר מתן החזרים עד לפסיקה בעליון. אולם, אם לא יוגשו בקשות כבר השנה ונחכה לפסיקה בעליון, "יילכו לאיבוד" אי אילו שנים בדרך, דהיינו ייסגרו בשל התיישנות. וראה דוגמה את פסי"ד שדות, שם חלפו עשר שנים בין הפסיקה במחוזי עד להכרעה סופית בבית המשפט העליון, ובינתיים עברו להן שנים והפכו להיות שנים אבודות מבחינת היכולת ליישם את פסק הדין כפי שנקבע בבית המשפט המחוזי.

◆ **מהי הסמכות לעכב החזרים?** – בהתאם לפקודה, המערערת אכן תקבל את כספה חזרה, אולם, **לטענת רשות המסים**, פסק דין של בית המשפט המחוזי אינו מחייב את פקיד השומה אלא רק מנחה ולכן עד אשר תצא הנחיה מבית מדרשו של בית המשפט העליון, פקיד השומה, בהנחיית רשות המסים, ימשיך שלא להתיר בניכוי הוצאות שכאלו, בהתאם לפרוצדורה הקבועה בפקודה, והדרך לערער עליו תהיה רק בבית המשפט המחוזי. על טענתה זו של רשות המסים ישנה ביקורת רבה, כולל של בית המשפט העליון כפי שנקבע בבג"ץ 653/83 מבע מוציאם לאור בע"מ נ' סגן נציב מס הכנסה: "התקופה בין הגשת הערעור לבין הדיון וההכרעה בו עלולה להימשך זמן רב. במשך תקופה זו על הציבור ועל שלטונות המס לדעת כיצד לכלכל צעדיהם. אין זה סביר, שבזמן זה יתעלמו מקיומו של פסק הדין. העובדה, שההלכה בו עלולה להשתנות בפסק-דין של בית המשפט העליון, אינה צריכה לפגום במעמדו, כל עוד היא לא נהפכה".

◆ **מה עושה מי שכבר הגיש דוח?** – בהתאם לאותו חוזר, עמדת רשות המסים היא, שמגבלת הזמן הקבועה בסעיף 160 לפקודה, כפופה גם למגבלות של תקופות השומה, לרבות על פי סעיף 147 לפקודה. לפיכך, מי שהגיש דוח ועדיין לא נעשתה לגביו שומה, וכן לא עבר המועד לעשיית השומה כאמור (4 שנים), יכול לבקש לתקן את השומה שהוגשה. נישום המבקש החזר מס בגין שנים שנעשתה לגביהן שומה, ניתן להחזיר לו את המס רק בהתקיים עילה לפתיחת השומה ורק אם לא חלפו המועדים לפתיחת השומה על פי סעיף 147 לפקודה. סעיף 147 קובע, כי המנהל רשאי, ביזמתו הוא או לבקשת הנישום, לפתוח שומה בתוך שנה ממועד הפיכתה לסופית. יש להדגיש, כי הסעיף לא מחייב את המנהל, אולם ראוי יהיה כי המנהל כן יאפשר פתיחות שומה במקרים אלו.

◆ **מה כוללת הגשת דוח?** – מאז שנת 2003 והקביעה בפקודה, כי המיסוי הינו מיסוי פרסונאלי, יש לשים לב, כי תושב ישראל חייב לדווח על הכנסותיו, ללא תלות במקום הפקת ההכנסה. הגשת דוח לא יכולה להיעשות חלקית, ולפיכך, נישום שירצה לקבל בניכוי את הוצאת הטיפול בילדים, ייקח בחשבון, כי בבקשה להחזר יש למלא גם את הכנסות שני בני הזוג, במידה וישנם, גם הכנסות מחו"ל, גם הכנסות מריביות למיניהן, וגם הכנסות שכירות. יצוין, כי אי דווח על הכנסות הינה עבירה פלילית וייתכן מצב בו אדם שקיבל שכר דירה למגורים של 5,000 ₪ ולא דיווח עליו למס הכנסה, ימצא עצמו חייב בפלילים הואיל וחלק משכר הדירה חייב במס.

◆ **אילו הוצאות ניתן לדרוש?** – בפסק הדין נקבע, כי פקיד-השומה יתיר בניכוי 2/3 מתוך סכום ההוצאות שתבעה המערערת בניכוי שהן בגין השגחת הילדים באותם מוסדות שבהם לא ניתנו ארוחות (במובדל מכיבוד קל) או שהארוחות שולמו בתשלום נפרד, ומחצית מסכום ההוצאות שנתבעו באותם מוסדות שבהתאם התשלום כלל ארוחות לילדים. בניגוד למה שנהוג לחשוב, ההתרה בהוצאות היא לא רק עד גיל 6. בפסק הדין הותר בניכוי גם חלק מתשלום למועדונית בית ספר וללא הגבלת גיל הילד.

◆ **מה לגבי מטפלות?** – המציאות מלמדת, כי רבות המטפלות שאינן מדווחות למס הכנסה על הכנסתן,

◆ בפסי"ד עמ"ה 1213/04 ורד פרי נ' פ"ש גוש דן, התיר בית המשפט המחוזי בניכוי חלק מתשלומים ששילמה אם למעון יום ולמועדונית. אין ספק, כי מדובר בפסק דין תקדימי, לאור העובדה שמזה שנים, מנסות שדולות הנשים, באמצעות המחוקק, לגרום לכך שהוצאות שכאלו יוכרו על ידי המדינה וכפועל יוצא, שהמדינה "תשתתף" בהוצאות גידול הילדים, מתוך הנחה שהדבר יביא לידי עידוד נשים לצאת לעבודה. עוד יצוין, כי רשות המסים מיהרה להוציא הודעה לציבור (לצפיה בהודעה פתחי/ הקישורית) ובה תגובתה לפסק דינו של כב' השופט **אלטוביה מגן** וכן הצהרה, כי רשות המסים תגיש ערעור לבית המשפט העליון על פסק הדין. תפקידו של המאמר הוא לא לתת את חוות דעת הכותב באשר לפסק הדין, אלא לנסות ולתת כמה נקודות למחשבה פרקטית, כיצד ניתן לפעול בעקבות פסק הדין:

◆ **מי זכאי לניכוי?** – פסק הדין אינו מבדיל בין גבר לאישה. ולמרות שמי שהגישה את הערעור (וזכתה בו חלקית) היא אישה ולמרות שמי ש"חוגג" הן שדולות הנשים (מתוך כוונה לעזור לנשים), הרי שיש לעשות את שיקול הדעת אצל בני הזוג- מההכנסה של מי מהם לדרוש את ההוצאה בניכוי, ולא בהכרח אצל האישה. למרות שהמערערת עצמה טענה, כחלק מטענותיה: "אי התרת ההוצאה בניכוי מהווה פגיעה בנשים, המונעת מהן לעסוק בעבודתן, להגשים את רצונותיהן ולמנוע מהן הגשמה עצמית", פסק הדין עצמו לא עשה הבחנה בין גברים לנשים בעניין זה, אלא בחן הורים כמכלול.

◆ **ממתי להגיש דוח?** – בעקבות פסי"ד ע"א 3602/97 נמ"ה נ' דניאל שחר, הוציאה המחלקה המשפטית בנציבות מס הכנסה דאז חוזר (6/2002), לפיו בהתאם לסעיף 160 פקודת מס הכנסה (נוסח חדש), התשכ"א – 1961 (להלן: "הפקודה"), לא ניתן להגיש בקשות להחזרי מס לגבי תקופה העולה על שש שנים אחורה משנת המס הנוכחית. הפועל היוצא הינו שכיום, בשנת 2008, ניתן להגיש דוחות החל משנת 2002 וכל זאת **למי שלא הגיש דוחות בעבר** (בדרי"כ מדובר בשכירים שלא היו חייבים בהגשת דוח ולא הגישו).

הכרה בהוצאות עבור השגחה על ילדים

עמ"ה 1213/04 ורד פרי נ' פ"ש גוש דן

ילדים, דומה, כי מחצית מתוך סכום ההוצאות שתבעה המערערת, אם יחשב כהוצאות בגין העשרה עקיפה או הוצאה בגין רכיבים אישיים כגון מזון, נותן ביטוי אף למעלה מן הדרוש לאותו חלק בהוצאות שהוא אישי. מקום בו התשלום בגין ארוחות הילדים משולמות בנפרד (במובדל מכיבוד קל), שהוא הוצאה שאינה מותרת בניכוי, ניתן ליחס שני שלישים מן התשלום המשולם כתשלום בגין ההשגחה. כך גם באשר למועדוניות אחר הצהריים דומה כי עיקר ההוצאה נועדה לשם השגחה ובוודאי ששני שלישיים הימנה היא בגין השגחה. עוד ניתן לקבל כי דמי שמרטפות בבית, דמי מטפלות בבית, מיועדים כולם כשכר השגחה ובכפוף לעקרונות של סבירות ההוצאה.

◆ טענת המשיב, כי נושא טיפול בילדים כבר זכה להתייחסות המחוקק במסגרת נקודות הזיכוי וקצבאות, אינה מתקבלת, שכן המשיב לא שכנע את ביהמ"ש, כי אלו באו כתחליף או הסדר ממצה, במקום התרת הוצאות השגחה על ילדים כהגדרתם דלעיל. ככל שהמחוקק מבקש כי הוצאה בייצור הכנסה, אין להתירה, משיקולים כאילו ואחרים, הרי שבדומה לקביעת הוצאות שאינן בייצור הכנסה, כמותות או בשעה שהוא מבקש לתמרץ או לעודד (לרבות בדרך של תמרוץ שלילי) פעילויות מסוימות או לעשות בדין המס מנוף לקידום מטרות ייחודיות, חברתיות, כלכליות ואחרות, עושה הוא זאת במפורש. אין בכך שהצעות חוק בעניין נדחו כדי לשנות את התוצאה, שכן הוצאות השגחה מוכרות על פי הור' סעי' 17 לפקודה, וראיתן כהוצאה בייצור הכנסה אינה מצריכה פרשנות "יצירתית".

התוצאה:

◆ הערעור התקבל.

ניתן ביום: 03.04.08

ב"כ המערערת: עו"ד ל. טבע-עכו,

ג. עציון וה. כהן.

ב"כ המשיב: עו"ד א. סימון

ומ. פורת.

אינה יכולה להתפנות לעיסוקה ומשלח ידה, לשם השאת הכנסה, בלא לדאוג להשגחה על ילדיה. השגחה על ילדים במסגרת אחרת היא לא רק כורח המציאות של המשפחה העובדת אלא יש בה גם צורך לשם התפתחות הילד. אין המסגרות האמורות בבחינת "מגרש חניה לילדים עם שומר" בלבד, וטובת ההנאה הנצמחת היא גם טובתו של ההורה וגם של הילד. התרומה שהיא בבחינת טובת הנאה לילד אינה מצריכה שהות כה רבה מחוץ לבית או בחברת משגיח בבית, ואלמלא הצורך לשהות שעות ארוכות בעבודה, טובת ההורה וטובת הילדים הייתה לשהות זה במחיצת זה ככל האפשר. העשרה עקיפה לילד, ויתרונות נוספים המקנים מעונות ומועדניות, הולכים אחר העיקר - שהיא ההשגחה על הילד בזמן שהורה נמצא בעבודה.

◆ הנחת היסוד היא, כי זכותו של כל אחד מבני הזוג להגשים את שאיפותיו המקצועיות. השמת ילדים הזקוקים להשגחה, לרבות על פי דין, נעשית לשם יציאת ההורים לעבודה ולשם ביצוע העבודה. רק ברור הוא כי מסגרות משגיחות אילו מנסות ומבקשות להיות לילדים כבית שני, כמקום חם ונעים, אבל הורתם בצורך למצוא פתרון עת מצוי ההורה בעבודתו. הוצאות השגחה אינן דומות להוצאות על מזון ותרופות, ולא כן הוצאות נסיעה למקום העבודה. כל עוד ההורה מצוי בעבודתו, יכול הוא להפיק את הכנסתו רק בזכות העובדה כי ילדיו מצויים תחת השגחה. ההשגחה על הילדים היא למצער בגדר העלאת התפוקה ממצב שבו ההורים אינם מסוגלים לייצור הכנסה או שיכולתם מוגבלת, למצב שבו כל עוד הילדים בהשגחה הם יכולים לפעול בתפוקה מוגברת לשם ייצור הכנסתם.

◆ לעניין סבירות ההוצאה, עלות ההשגחה במוסדות כגון ויצ"ו ונעמ"ת יכולים לשמש אמת מידה מקום שפ"ש סבור כי ההוצאות שהוצאו חריגות מן הרגיל באשר לשאלת היכולת להפריד בין הרכיב האישי לרכיב העסקי שהוא בייצור הכנסה בקשר עם הוצאות השגחה על

◆ **העובדות:** המערערת, עו"ד, המגדלת שני ילדים, דרשה כהוצאה, תשלומים ששילמה למעון שטיפל בילדיה ביום, ולמועדוניות שטיפלה בילדה בשעות הצהריים. המערערת לא דרשה הוצאות בגין תשלומים לחוגים ולא לקייטנה בחודשי הקיץ. כעו"ד אופי עיסוקה מצריך שעות עבודה רבות, ולו הייתה נשאת מחוץ למעגל העבודה, על מנת לגדל את ילדיה, הייתה מתנתקת מעיסוקה.

◆ **לטענת המערערת:** הוצאות

השגחה, אינן הוצאות פרטיות, שכן שירותי ההשגחה נשכרו משיקולים עסקיים גרידא, ומדובר בהוצאה אינצינדנטלית לייצור ההכנסה, ובאופן שתואם את הור' סעיף 17 לפקודת מס הכנסה (להלן-הפקודה); ההוצאות לא גרמו להשבחת עסקה ונועדו רק לשמרו; החוק בישראל מטיל חובה על הורה לדאוג להשגחת ילדיו בזמן שהותו בעבודה; אין ללמוד בדבר קיומו של "הסדר שלילי" משתיקת המחוקק בכלל ומחוקק הפקודה בפרט כשולל את ההכרה בהוצאות ההשגחה כהוצאה בייצור הכנסה.

◆ **לטענת המשיב:** המערערת

'מרחיקה' מעצמה במכוון את ההנאה הצומחת לילדיה ולה עצמה בהמשך לכך, שעה שהם מצויים במסגרות חינוכיות, שנבחרו במכוון ובקפידה רבה בידי המערערת; המחוקק לא נתכוון להתיר ההוצאות האמורות ובוחר במהלך השנים, בדרכים אחרות להביא בכלל חשבון נטל המס, את עול השמירה על הילדים למשל באמצעות קצבאות, נקודות קצבה ומתן נקודות זיכוי לאמהות עובדות שלהן ילדים קטינים; המדובר בהוצאה שאינה אינצינדנטלית או הכרחית בייצור ההכנסה; הוצאות השגחה על ילדים נחשבות כהוצאה פרטית במתקנות במדינות העולם והקלות או הטבות בעניין זה הוסדרו במדינות אילו במעשי חקיקה מפורשים.

ביהמ"ש המחוזי בת"א – כב' הש' מ. אלטוביה:

המערערת, כדוגמת הורים עובדים אחרים, בין שכירים ובין עצמאיים,

זיכוי ממס לעובד בשכר נטו

ע"ע 677/06 שלום עמר נגד חברת אסיפון צפון (1990) בע"מ

(תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2003-2004) התשס"ג – 2003 (להלן – חוק התוכנית להבראת כלכלת ישראל) בוטלו, החל מיום 1.7.03, הטבות המס לתושבי באר שבע.

אחת מן הדרכים לעידודם של תושבים המתגוררים באזורים הנמצאים בסדר עדיפות לאומי, ולהקלה עליהם, הינה מתן הטבות, דרך זיכוי ממס מהכנסתם החייבת. באכסניה של הוראת סי' 11 לפקודת [מס הכנסה](#) אומר המחוקק את דברו מפעם לפעם בקשר לאזורים הנמצאים בסדר עדיפות לאומי, ובקשר לשיעורו של הזיכוי שיוזכו תושביהם של אותם האזורים מהכנסתם החייבת. תכלית החקיקה העומדת ביסוד ההוראה הינה ברורה וחד משמעית – עידודם וחיזוקם של תושבי האזורים הללו.

◆ מדיניות שיפוטית נכונה היא לצמצם את האפשרות לגריעה מזכות זו בדרך של הסכם. אשר על כן, צודק המערער בטענתו, כי אין בהסכמתו על שכר בשיעור "נטו" כדי למנוע ממנו את הזיכוי במס לפי "חוק הנגב", בשיעורים כפי שהשתנו במהלך השנים 2001 – 2003. ויודגש, מסקנה זו יפה לנסיבותיו של המקרה בו נכנס "חוק הנגב" לתוקפו לאחר שהגיעו הצדדים להסכמה בדבר שכר בשיעור נטו. אשר על כן, נכון הוא כי המערער, תושב הנגב, הוא שיזכה בהטבה הגלומה בזיכוי ממס כפי שנקבע ב"חוק הנגב", ולא מעסיקו.

תוצאה:

◆ הערער נתקבל בכל הנוגע לזיכוי ממס.

ניתן ביום: 28.2.2008
ב"כ המערער: עו"ד ח. טלמור
ועו"ד ר. עזריה.
ב"כ המשיבה: עו"ד פ. רוזנצויג.

כחוק, עד למועד הגשת התביעה עומד הסכום על 21,023.16 ש"ח.

◆ מאחר שמדובר **בזיכוי**, המשמעות היא שהסכום מגיע לעובד ולא למעביד, וזאת בהבחנה משינוי במדרגות המס, שאז, במקרה של סיכום על שכר נטו, לא היה בכך כדי לחייב את המעסיק בתשלום שיעור ההטבה לעובד.

◆ **לטענת המשיב**, משהוסכם עם המערער על שכר בשיעור נטו, אין המערער זכאי להנות מהטבה בשיעור המס. בהסכמתו על שכר נטו, קנה את היציבות שבהבטחת השכר המגיע לידיו בפועל, לאחר ניכוי המס. בהסכמתו המחיה המערער כל זיכוי ו/או הנחה ו/או שינוי בשיעור הניכוי לטובת מעסיקו. ניסיונו של המערער לדרוש בחזרה לידיו את ההטבה שבמס הינה התנהגות בחוסר תום לב והוא מנוע מלעשות כן.

השופט שמואל צור, השופטת ורדה וירט-ליבנה, השופטת רונית רוזנפלד, נציג עובדים מר יצחק שילון, נציגת מעבידים גב' רות הורן:

◆ ביהמ"ש עמד על הוראתו של "חוק הנגב" בו הוספה לפקודת [מס הכנסה](#) הוראת סי' 11ב (לעיל בסי' 2 יא). לפי הוראת הסעיף, יחיד שהיה תושב אזור באר שבע והנגב או תושב נפת באר שבע במשך כל שנת המס, זכאי באותה שנה, **בשל היותו תושב כאמור** לזיכוי ממס לפי שיעור כמפורט בהוראת הסעיף. שיעור הזיכוי ממס כפי שנקבע באותה הוראה למי שהוא תושב העיר באר שבע הועמד על 12%.

בתיקון שהתקבל לחוק (תיקון מס' 126 לפקודת [מס הכנסה](#)) נקבע, כי הוראת "חוק הנגב" תחול מיום 1.7.01. בהוראות תיקון מאוחרות יותר צומצם שיעור הניכוי ממס לתושבי באר שבע ל-10% ו-9% לשנת המס 2002, ול-8% לשנת המס 2003. ביום 29.5.03, במסגרת [חוק התכנית להבראת כלכלת ישראל](#)

◆ המערער הועסק על ידי המשיבה במשך תקופה בת כשש שנים, עד שבתום תקופת העסקתו התפטר מן העבודה. בית הדין האזורי בבאר שבע דחה את תביעתו כנגד המשיבה, על כל רכיביה, לרבות בגין פיצויי פיטורים, דמי הודעה מוקדמת, פיצוי בגין אי ביצוע הפרשות לקופת גמל, תשלום בגין רכיבי שכר שפורטו בתלושי השכר ובפועל לא שולמו, והחזר זיכויים ממס הכנסה להם הוא זכאי לטענתו. הערער הינו על דחיית התביעה על כל רכיביה.

המערער הועסק על ידי המשיבה בתקופה שמחודש נובמבר 1998 עד שהתפטר מן העבודה בחודש יולי 2004.

המשיבה הינה חברה בע"מ העוסקת, בין השאר, בעבודות ניקיון מתקני ביוב, צנרת ואיסוף פסולת. המערער הועסק על ידי המשיבה כנהג מיכלית שאיבה ושטיפה לניקוי מתקני ביוב בלחץ מים. בעבודתו נעזר המערער בעוזר. השכר כפי שהוסכם עליו בין הצדדים הועמד על 5,500 ש"ח נטו לחודש. המשיבה לא הפרישה משכרו של המערער לקופת גמל. ביום 14.2.01 התקבל בכנסת החוק לתיקון [פקודת מס הכנסה](#) (תיקון מס' 125) התשס"א-1991 [סי"ח 1776 (25.2.01)] עמ' 142, להלן: **חוק הנגב**, לפיו הוענקו הטבות מס לתושבי באר שבע והנגב תביעת המערער להחזר ניכוי מס משכרו נדחתה על ידי בית הדין האזורי, נוכח הסיכום כפי שהיה בינו לבין המשיבה בדבר **שכר בשיעור נטו**. לפי קביעת בית הדין, משכך הוסכם ביניהם, אין שיעור השכר מושפע מהוראות החוק לתיקון [פקודת מס הכנסה](#).

◆ **לטענת המערער**, בהיותו תושב הנגב, זכאי המערער לקבל את סכומי הזיכוי ממס הכנסה. עיון בתלושי השכר של המערער מעלה, כי החל מחודש יולי 2001 הוא זוכה בזיכוי מס הקרוי "תושב ספרי". סכום הזיכוי הכולל כפי שמפורט בתלושי השכר הינו 18,871 ש"ח. ובתוספת הפרשי הצמדה וריבית

ביהמ"ש העליון מבטל החלטת ועדת ערר ע"א 6786/05 שלמה גולובניץ ואח' נ' מנהל מס שבח מקרקעין רחובות

בהחלטתה את הדחיות "בלי סוף" בעררים, שלאחר חמש שנים לא הגיעו לכלל דיון בהוכחות, לא נראה שכיוונה להפעלת סמכותה על פי תקנה 156, למחוק את העררים מחוסר מעש. בית המשפט לא קיבל טענת המשיב, כי המחיקה במקרה זה יכולה היתה להתבצע מכוח "סמכותה הטבועה" של הוועדה, ללא קשר לאי עמידה בפרוצדורה זו או אחרת. התקנות מקנות לוועדה סמכות למחוק את הערר מחוסר מעש, מקום שהיא סבורה, כי הדברים הגיעו לידי כך

(ראו ברע"א 8024/06 Dolphin

Maritime Ltd נ' קרוז וורלד דיזנהויז בע"מ). מעבר לצריך,

הוסיף בית המשפט, כי מן החומר שבפניו לא עולה, כי התנהלות המערערות הצדיקה את מחיקת העררים, שמשמעותה במקרה זה היא דחייתם. ההלכה בעניין דחיית תובענה עקב אי התייצבות התובע לדיון סוכמה על ידי השופטת נאור

בהחלטתה ברע"א 2722/06 גינות

לאה בע"מ נ' בנק המזרחי בע"מ,

לאמור: "אף כאשר התובע עצמו

אינו מתייצב לדיון ימעט בית

המשפט לנקוט בצעד של דחיית

התובענה וכפי שנקבע בהקשר

זה. הלכה היא, כי אי-

התייצבות לדיון אינה מהווה,

כשלעצמה, עילה לדחייה של

התובענה, אלא בנסיבות

חריגות ביותר". הרציונאל הוא,

שלא בנקל ינעלו שערי בית

המשפט בפני תובע המבקש

סעד. יש לזכור, כי זכות הגישה

לערכאות היא זכות יסוד. עוד

קבע בית המשפט, כי לעולם אין

לשכוח שסדר הדיון אינו אלא

אמצעי להשגת המטרה הנעלה

של עשיית משפט צדק.

התוצאה:

◆ הערעור התקבל.

ניתן ביום 6.4.2008.

ב"כ המערערים: עו"ד מ. גורפיין.

ב"כ המשיב: עו"ד ק. עטילה.

450(3) מקנה לבית המשפט סמכות למחוק את הערעור שבפניו מיוזמתו הוא, תקנה 157(3), לעומתה, מתנה את המחיקה בנסיבות אלה בהגשת בקשת מחיקה או דחייה על ידי הנתבע. לאור דרישה זו של התקנה, ביטל בית המשפט העליון פסק דין של בית משפט מחוזי, שדחה את התביעה שבפניו על שום שלא הוגשו סיכומים, ודחה גם את בקשת התובע, שהוגשה בהסכמת המשיבה, לבטל את פסק הדין ולהאריך את המועד להגשת הסיכומים (ע"א 4727/99 חיים

חדד נ' מועצה מקומית "מגדל").

במקרה שנדון שם עוסקת תקנה

160(ד) לתקנות, לפיה "דינו של בעל

דין שלא הגיש כתב סיכומיו במועד

הקבוע, כדין בעל דין שלא התייצב

במועד שנקבע לדיון, זולת אם

הורה בית המשפט הוראה אחרת".

בית המשפט קבע, כי בנסיבות

המקרה חלה תקנה 157(3), "שעל

פיה רשאי בית המשפט בהעדר

הופעה מטעם התובע למחוק את

התובענה או לדחותה רק לפי

בקשת הנתבע". בזה שונה נוסח

תקנה 157(3) מנוסח תקנה

157(3) לתקנות סדר הדיון

האזרחי, תשכ"ג-1963, בנוסחן

המקורי. נמצא, שבהעדר בקשת

הנתבע לא היה בכוחו של בית

המשפט לתת פסק דין (ראה

ברע"א 7193/05 שמואל ליבאי נ'

עפרה נלה מיוזם). אמנם, בשני

המקרים מדובר היה באי הגשת

סיכומים (תקנה 160(ד)) ולא באי

התייצבות (תקנה 157(3)), אך בתי

המשפט דנו שם מפורשות

ומפורטות בדרישת תקנה 157(3).

לעומת הסמכות המותנית בהגשת

בקשת מחיקה (או דחייה) על ידי

הנתבע, שהתייצב לדיון, הרי

במקרה שבו שני הצדדים לא

התייצבו לדיון, יש לבית המשפט

סמכות למחוק את התובענה

מיוזמתו (תקנה 157(1)). במקרה

דנו, לא רק שהמשיבה לא ביקשה

למחוק את העררים, אלא שעל פי

הפרוטוקול גם לא הביעה תמיכה

בכך. אף אם הוועדה מדגישה

◆ תחילת הפרשה בשתי עסקאות שנערכו בין המערערים בשנים '93 ו-'94. במסגרת העסקאות העביר המערער 1 לפנינת טל השקעות ובניה בע"מ (להלן: המערער 2) מניות שהיו לו בחברות. העסקאות לא דווחו למנהל מס שבח. בשנת '99 דרש המנהל הצהרה על העסקאות. משלא נענה, הוציא למערערים שומות מס רכישה ומס שבח. המערערים השיגו על השומות, בטענה, כי החברות שבמניותיהן נעשו העסקאות, אינן איגוד במקרקעין, ולפיכך, העסקאות אינן חייבות בדיווח מס שבח ומס רכישה. המנהל דחה את ההשגות. על דחייתן הוגשו שלושה עררים אשר לא נדונו לגופם. במהלך השנים הגישו המערערים, בהסכמת המשיב, בקשות חוזרות ונשנות לדחיית מועד הדיון בעררים, אך ברוב המקרים נדחו הדיונים בשל סיבות שונות כגון מו"מ בין הצדדים. בהחלטתה קבעה ועדת הערר, כי נסיבות המקרה, אינן מצדיקות את דחיית הדיון. הוועדה קבעה, כי יש למחוק את שלושת העררים "וזאת מחוסר הופעה של העוררים", בהוסיפה, כי החלטתה מסיימת את ההליכים בשלושת העררים. ועדת הערר, לא פירשה בהחלטתה מהו הבסיס המשפטי מכוחו החליטה על מחיקת העררים שלפניה.

ביהמ"ש העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים – כב' המשנה לנשיאה א. ריבלין; כב' השופטת ע. ארבל; כב' השופט ד. חשין:

◆ בית המשפט קבע, כי סמכות המחיקה הרלוונטית בעניין זה היא זו שבס' 157 לתקנות. הגם שמדובר בערר, התקנה הרלוונטית איננה תקנה 450(3), העוסקת באי התייצבות המערער לדיון, משום שוועדת הערר היא למעשה הערכאה הראשונה המקיימת דיון משפטי בעניין (ראו ע"א 664/80 מנהל מס שבח נ' ברכה חביב בע"מ, פ"ד לז(3)). בעוד תקנה

"שמח" בחולון

משרד השומה חולון, ערך ביום חמישי האחרון מבצע ביקורת ניהול ספרים ובחינת רמת הציות. עפ"י הודעת רשות המסים, ממצאי המבצע מורים על כך ש- 33% מהעסקים המבוקרים לא רשמו תקבולים. 36 עסקים בחולון, בבת ים, באזור ובמשמר השבעה, מתחום המסחר הקמעונאי ונותני שירותים, ובפרט מספרות ומכוני היופי, בוקרו ביום המבצע, שהחל בשעות אחר הצהריים ונמשך אל תוך שעות הערב המאוחרות. עוד מורים ממצאי המבצע כי ב- 9 מספרות ומכוני יופי מתוך 15 שנערכו אצלם קניות ביקורת, לא נרשמו תקבולים. כמו-כן, אותר עסק המשכיר חדרי אירוח על בסיס שעה, שבו לא נרשמו התקבולים ממספר אירוחים.

פחות "שמח" בחדרה

משרד השומה חדרה, ערך ביום שישי האחרון מבצע ביקורת ניהול ספרים בענפי המסחר והשירותים. עפ"י הודעת רשות המסים, ממצאי המבצע מורים על כך ש- 20% מהעסקים המבוקרים לא רשמו תקבולים. הביקורת הקיפה 63 עסקים, בהם פיצוציות, תמרקות, מספרות ומכוני יופי, הלבשה והנעלה, מאפיות וקונדיטוריות, אטלזים וירידי מזון בקניונים, בערים חדרה, פרדס חנה, זכרון יעקב ואור עקיבא. בימים שקדמו למבצע נערכו קניות ביקורת במרבית העסקים.

סקסולוגית מאחורי הסורגים

ביום 25.3.08 דחה בית משפט המחוזי מרכז כבוד השופטים מנחם פינקלשטיין, אילן שילה ואסתר

שטמר, את ערעורה של הסקסולוגית **אייס בר-און** על גזר הדין בעניינה בת.פ. 1194/04. עו"ד יפעת שטיין, מפרקליטות מחוז ת"א (מיסוי) וכלכלה) ייצגה את המדינה. המערערת הורשעה, בבית משפט קמא, לפי הודאתה במסגרת הסדר טיעון בשורה של עבירות על פקודת מס הכנסה, הכנה וקיום של פנקסי חשבונות ורישומים כוזבים וכן השמטת הכנסות בסכום של 1,250,000 ₪ בשנים 2002-1999, תוך שימוש במרמה עורמה ותחבולה. מדובר בהכנסות ממתן ייעוץ זוגי, עריכת סדנאות, הרצאות בכנסים ובאירועים, הגשת תכניות ברדיו ועוד. כתב האישום הוגש בעקבות חקירה של היחידה הארצית למודיעין שטח וחקירות ברשות המסים בישראל. בערעור מוזכר גזר הדין שנקבע ע"י בימ"ש קמא לפיו על בר-און נגזרו שמונה חודשי מאסר בפועל, עשרה חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 100,000 ₪. שופטת קמא קבעה כי נוכח חומרת העבירות, היקפן הכספי והתמשכותן על פני מספר שנים, הרי הסדר הטיעון מקל במידה ניכרת עם הנאשמת, גם אם יאומץ ברף הגבוה שלו, והגיעה לתוצאה העונשית בהתחשב בניסיונות לקולא.

לשכת רוה"ח עוברת

עפ"י הודעת לשכת רוה"ח, עם סיומן של עבודות השימור והבנייה, יעבור צוות לשכת רוה"ח לבית הלשכה המחודש ברחוב מונטיפיורי 1. המעבר מתוכנן ל- 8-10 באפריל, במהלכו לא יהיה הצוות זמין לשירות החברים ולפניות טלפוניות, ומשרדי הלשכה יהיו סגורים. גם אתר האינטרנט של הלשכה יהיה מושבת למשך כיממה. מספר הטלפון

החדש של משרדי הלשכה: 03-5116666.

דיווחי מע"מ באפריל

עפ"י **הודעת רשות המסים**, בחג הפסח ובימי חול המועד יהיה חלק מעובדי רשות המסים בישראל בחופשה מרוכזת. להלן הנחיות לגבי דוחות להחזר ודוחות לתשלום: דוחות להחזר- יוצאנים בהסדר מזורז שיגישו דוחות להחזר בין התאריכים 1 - 15 לאפריל, יזוכה חשבון הבנק במהלך שלושה ימים מיום ההגשה. מייצגים/ משדרים/ אינטרנט/מגישים במשרדי מע"מ אזורים אשר יקדימו ויגישו את דוחותיהם להחזר עד 10.4.08, יזוכה חשבון הבנק בתאריך 18.4.08. הגשת דוחות להחזר שלא במדיה מגנטית במשרד האזורי והגשה בבנקים עד 15.4.08, תזכה את חשבון הבנק בתאריך 30.4.08. דוחות לתשלום- חיוב חשבון הבנק למייצגים המדווחים בשידור באמצעות ETAS, יהיה בתאריך 18.4.08.

דע זכויותיך 2007

רשות המסים פירסמה את **מדריך דע זכויותיך - מדריך למילוי טופס דין וחשבון של יחיד על ההכנסה לשנת המס 2007**. כידוע, בחוברת זו מפורסמים דברי ההסבר המלאים למילוי טופס הדוח השנתי, חישוב ההכנסה והמס. כזכור, בפעמים קודמות נמצאו מספר אי דיוקים בחוברת והפעם מקווים "הלקוחות" הם תוקנו. (פתחי את הקישורית לצפיה במדריך).

מס פקס בע"מ

מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזראלי 1, תל אביב 67021; טלפון: 03-6966416 פקס: 03-6953991

E-MAIL: masfax@bezeqint.net

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות/ כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה ייעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי.

GOLDMAN & BARONE גולדמן ברון
משרד עורכי דין LAW OFFICES

www.goldmanbarone.co.il

אי מייל: gb@goldmanbarone.co.il

טל': 03-6966733 (למקרים דחופים: 054-4492973) פקס: 03-6966744